

De ontluistering van het Internet of Things

Een terugblik vanuit het jaar 2030: 'Beter ten halve gekeerd, dan ten hele gedwaald'

Er moesten jaren overheen gaan voordat de keerzijde van het traject van het wereldwijde web van draadloze netwerken een ieder duidelijk werd. Met de aanloop van 2, 3 en 4 G netwerken werd 10 jaar geleden, rond 2020, door het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat groen licht gegeven voor de uitrol van 5G en daarmee het paard van Troje binnen gehaald. Een enorm netwerk van masten, antennes en satellieten werd ingezet voor een wereldwijde dekking. Eerdere signalen van verontruste wetenschappers, kritische onderzoeken, gezondheidsklachten van burgers en klokkenluiders werden stelselmatig genegeerd, gebagatelliseerd, gecensureerd of buiten spel gezet. Het Internet of Things moest en zou er komen, koste, wat het kost. Er stonden te veel belangen, reputaties en verdiensten op het spel.

Gezondheid en welzijn

In de jaren erna ontstonden echter serieuze problemen. Eerst nog een minderheid, maar al snel was er een meerderheid van mensen die serieuze klachten kregen met achteruitgang in welzijn en functioneren. Zoals we nu weten komt dit door ondermijning van de afweer door permanente straling van Elektromagnetische velden (EMV). De meest voorkomende directe klachten waren: vermoeidheid; geheugen- en concentratieverlies; hoofdpijn/duizeligheid; slapeloosheid; oorsuizen en huidirritaties. In een fase later trad dan verergering op van reeds langer bestaande klachten en ziekten als m.n. diabetes, dementie en kanker.

Uiteraard werd dit aan allerlei factoren toegeschreven, behalve aan de invloed van draadloze netwerken. Allerlei medicatie bracht in het beste geval slechts tijdelijke verbetering. Opmerkelijk was ook dat wereldwijde virus epidemieën hand over hand toenamen, ondanks veelvuldige vaccinaties. Een beroep op de arbeidsongeschiktheidswet en de zorg, alsmede werkloosheid namen door dit alles exponentieel toe. De krimp van de bevolking nam ongekende vormen aan.

Plant, dier en klimaat

Zoals we nu kunnen zien werden niet alleen de mensen hard geraakt, maar ook planten en dieren. Zo waren rond 2020 al ca. 75 % van de insecten verdwenen, maar daarna bleven slechts enkele resistente soorten als kakkerlakken, mieren e.d. in uithoeken en ondergronds bestaan. Het zelfde gold voor de vogels: alle insectenetende vogels waren verdwenen, slechts aaseters als kraaien, meeuwen e.d. konden zich nog enigszins handhaven.

De plantenwereld was er evenzo slecht aan toe. In toenemende mate stierven duizenden bomen en ontstonden er kale, bijna levenloze landschappen.

Het klimaat was eveneens uit het lood en op hol geslagen. Record na record sneuvelde wat betreft te weinig of juist te veel regen, droogte en vooral een stijgende zeespiegel met verzilting van alle onder de zeespiegel gelegen delen. Ook elders in de wereld een hausse aan orkanen, bosbranden, overstromingen, aardbevingen, en vulkaan uitbarstingen.

Protesten

Er kwamen echter steeds meer mensen die dit alles meemaakten en door hadden dat alle ellende wel degelijk met draadloze netwerken te maken had en dit niet langer accepteerden. Talloze rechtszaken werden aangespannen om de klok terug te draaien en schadevergoeding te krijgen. Uit pure wanhoop werden antennes onklaar gemaakt en masten in brand gestoken. De overheid probeerde dit lange tijd met alle middelen de kop in te drukken, maar de situatie dreigde in de loop der jaren volledig uit de hand te lopen.

Op meerdere plaatsen in de wereld braken revoluties uit en werden regeringen uit hun machtsposities verdreven, brak er anarchie uit of namen burgers het bestuur over.

Ommekeer

Rond 2025 kwam het op diverse fronten tot een kentering. De bewustwording dat we bezig waren ons eigen graf te graven werd breed gedeeld. Hierbij werden steeds vaker de draadloze netwerken 5, en inmiddels ook 6 G als schuldigen aangewezen. De roep om de aanpak hiervan was niet meer te stuiten. De prijs was te hoog.

In verschillende landen werd de draadloze infrastructuur drastisch ingeperkt. Schadelijke frequenties werden uit de lucht gehaald en door meer harmonische vervangen; intensiteiten werden terug geschroefd; de diverse netwerken tot één hoofdnet teruggebracht en enkel op de minst belastende plekken gelokaliseerd. Gebruik van Wifi apparatuur, mobiele telefonie en andere zendapparatuur werd ook aan banden gelegd; vooral bij de jeugd, zwangeren en kwetsbare ouderen.

Duizenden satellieten werden zo mogelijk uit de lucht gehaald of op non-actief gezet.

De wetgeving werd aangepast en de macht van met name de telecombedrijven drastisch ingeperkt. Grondrechten rond vrijheid en privacy werden weer in ere hersteld.

Inmiddels waren er in de gezondheidszorg meer natuurlijke middelen en methoden ontwikkeld om mensen met stralings-gerelateerde klachten en ziekten effectief te behandelen en duurzaam te genezen. Ook een heel scala van beschermende middelen en maatregelen had inmiddels ingang gevonden. Het tij begon te keren.

Herstel

Niet enkel de mensen begonnen op te veren, maar ook het planten- en dierenrijk begon zich te herstellen. Elk jaar werd de diversiteit groter. Uitgestorven gewaande soorten doken plots weer op, bomen begonnen weer te groeien, de aarde kwam weer tot leven, de lucht klaarde op en zelfs het klimaat begon weer in evenwicht te komen.

Ook sociaal gezien waren er dingen aan het veranderen. Er was weer hoop op een betere toekomst, de schouders werden er met nieuw elan onder gezet. Samen bouwen aan een nieuwe wereld.

Verantwoording

De meeste mensen waren over dit alles zeer verwonderd en verbaasden zich erover dat zowel zichzelf als de autoriteiten dit niet hadden voorzien en eerder hadden ingegrepen. Zware lessen.

Alom begon daarop de roep naar het afleggen van verantwoording te klinken. De regering kon hier niet onderuit en besloot het beproefde middel van een Parlementaire Onderzoekscommissie naar "Draadloze Connectiviteit" in te zetten.

Zodoende konden de verantwoordelijke personen en bedrijven in kwestie, i.c. ministers, CEO's van telecombedrijven, Kennisplatform EMV, Antennebureau, RIVM, Gezondheidsraad onder ede worden gehoord, de gehele gang van zaken worden gereconstrueerd en de waarheid boven tafel komen.

De onderzoekscommissie werd zwaar bemand, want dit was en bleek een enorme klus te zijn.

De verhoren waren openbaar en gaandeweg kwam een ontluisterend beeld naar voren van jarenlang weggijken, verantwoordelijkheden uit de weg gaan, de schuld op elkaar afschuiven, en vooral eigenbelang en winstbejag ten kosten van gezondheid en welzijn; maar ook excuses, oprecht berouw, diepe schaamte en bereidheid tot boetedoening.

Schoon schip

In de tweede helft van de twintiger jaren werd het werk van de Onderzoekscommissie afgerond en het eindrapport gepresenteerd. Een vervolgc commissie toog daarop aan het werk om de aanbevelingen uit het rapport handen en voeten te geven; met name op het vlak van wetgeving.

De rechterlijke macht werd ook aan het werk gezet om naast de afhandeling van alle schadeclaims ook de topfiguren te vervolgen op de punten van overtreding van de wet, misleiding, machts-misbruik en misdaden tegen de menselijkheid en de natuur.

Eindelijk werd schoon schip gemaakt en de harmonie en orde in zoverre nog mogelijk hersteld.

Niet alleen in Nederland en Europa, maar wereldwijd.

